

УДК [378.015.31:811.111]:005.336.2

Т. Ю. Гурова,

кандидат педагогічних наук, старший викладач
(Мелітопольський державний педагогічний університет імені Б. Хмельницького)
gurutan@mail.ru

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ НА ЗАСАДАХ ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ

У статті висвітлено потенційні можливості інтерактивного навчання для формування професійної комунікативної компетентності майбутнього вчителя англійської мови, автор аналізує переваги і недоліки різних видів навчання, наголошує на необхідності використання сучасних інтерактивних технологій для становлення професійної англомовної комунікативної компетентності студента філолога, наводить приклади інтерактивних методів і прийомів, які підвищують ефективність формування професійної комунікативної компетентності майбутнього вчителя англійської мови.

Ключові слова: професійна комунікативна компетентність, майбутній вчитель англійської мови, інтерактивне навчання, методи і прийоми інтерактивного навчання.

Постановка проблеми. Система вищої педагогічної освіти розвивається в контексті маркетингових стосунків, які визначають її економічний підхід до організації навчальної діяльності майбутніх вчителів. Це означає її спрямованість на підготовку гнучкого, ефективного вчителя, який здатний реагувати на нові соціальні вимоги, крокувати в ногу із запитами сучасної школи, а також реалізовувати свої особистісні і професійні можливості у подальшій творчій педагогічній діяльності. Тенденція сучасної освіти щодо впровадження компетентнісного підходу в процес університетської підготовки студентів-філологів визначає необхідність постійного перегляду системи навчання майбутнього вчителя англійської мови, її адаптації до сучасного світу, тобто пошуку і реалізації таких технологій навчання, які б мали забезпечити майбутньому випускнику комфортне існування в умовах ринкової економіки і можливість успішно реалізовувати і вдосконалювати власне професійне зростання.

Аналіз досліджень і публікацій останніх років. Різні підходи до формування професійної компетентності фахівців розглядали В. Бондар, Р. Гришкова, І. Зязюн, Л. Карпова, А. Радченко, А. Хуторський, в наукових роботах Л. Виготського, І. Зимньої, А. Кузьмінського, А. Мудрика відображено психолого-педагогічний аспект формування комунікативних умінь тих, хто вивчає мову, в науковому доробку О. Біляєва, Н. Остапенко, М. Пентилук, Т. Симоненко йдеться про закономірності формування комунікативної компетентності особистості. Науковий доробок українських дидактів у сфері інтерактивного навчання відображає ґрунтовні напрацювання О. Пометун, Л. Пироженко, О. Січкарук, П. Шевчук, П. Ферих і Т. Хащенко, які досліджували шляхи оптимізації навчальної діяльності і наполягали на пріоритетному значенні впровадження в навчальну діяльність інтерактивних технологій. Пріоритетним завданням Програми з англійської мови для підготовки майбутніх викладачів є реалізація підготовки висококваліфікованих викладачів англійської мови, що вільно володіють цією мовою, тобто одним із очікуваних результатів опанування практичного курсу англійської мови є розвиток професійно-педагогічних компетенцій студентів: мовних знань, лінгво-комунікативних і лінгво-дидактичних умінь, необхідних для ефективної роботи в закладах навчання [1].

Мета статті полягає в обґрунтуванні ефективності і потенційних можливостей інтерактивного навчання для формування професійної комунікативної компетентності майбутнього вчителя англійської мови.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сьогодні простежується тенденція приділяти основну увагу комунікативному спрямуванню у відборі змісту навчання англійської мови, а також формуванню високого рівня комунікативної компетенції. Перед викладачем англійської мови завжди постає важливе питання щодо вибору відповідних форм і методів навчання для досягнення максимального навчального ефекту у вивченні англійської мови. Від правильності вибору методів навчання англійської мови залежить успіх і отримання задоволення від результативної роботи, а також досягнення цілей навчання як в теоретичному так і практичному оволодінні англійською мовою.

Загалом розрізняють декілька моделей навчання: традиційна, де студент виступає в ролі "об'єкта" навчання, тобто (слухає і дивиться); активна, де він є "суб'єктом" навчання (самостійна робота, творчі завдання); інтерактивна, за якої відбувається взаємодія між студентом і викладачем. Науковці відмічають пасивний характер традиційного навчання, коли студент має засвоїти і відтворити матеріал, що переданий йому викладачем або іншим джерелом "правильної інформації". За такого навчання студенти майже не спілкуються один з одним і не виконують творчих завдань. Звичайно вибір моделі навчання залежить від специфічних особливостей предмета, певних дидактичних завдань, рівня знань і психологічної підготовки студентів, мети, завдань й змісту матеріалу конкретного заняття, певних

ситуацій, часу, який відведено на вивчення предмету, реальних технічних і наочних засобів, які є у викладача, а також його досвіду.

Термін "методи активного навчання" з'явився в методичній літературі на початку 60-х років ХХ століття, він характеризував особливу групу методів, що були побудовані на засадах соціально-психологічних ефектів. Активна модель навчання заохочує учасників навчального процесу до вдосконалення власного досвіду, вона перетворює репродуктивний характер навчання на той, що детермінує студентів до самостійної організації навчання.

Організація навчального процесу, в якому використовуються активні методи спирається на ряд принципів, до яких можна віднести принципи індивідуалізації, гнучкості, елективності, контекстності та співпраці. Принцип індивідуалізації полягає в тому, що особистості надається можливість максимально розкрити власні здібності і отримати відповідну ним освіту. Принцип гнучкості в активному навчанні розкривається через врахування запитів тих, кого навчають, а також їхніх побажань з можливістю зміни спрямованості освіти відповідно до цих запитів. Принцип елективності – це можливість самостійно робити вибір освітнього шляху, обирати курси або тематику відповідно знов таки запитам і здібностям особистості. Принцип контекстності реалізується у підпорядкуванні змісту навчання до змісту та умов реалізації майбутньої професійної діяльності, в результаті чого навчання набуває контекстного характеру та сприяє кращій професійній адаптації. І, нарешті, принцип співробітництва, в якому передбачено розвиток стосунків довіри, взаємодопомоги, взаємної відповідальності тих, що навчаються, а також надання їм можливості проявляти ініціативу і індивідуальна відповідальність за результат [2].

Серед активних методів, які можна використовувати на заняттях з майбутніми вчителями англійської мови можна виокремити ті, що слід використовувати на початку навчання, оскільки вони допомагають викладачу з'ясувати очікування та побоювання студентів на початковому вивченні курсу – метод "Orchard" "Case full of expectations and worries"; методи, які надають можливість підсумувати заняття – "Fly agaric", "Wise advice", "A letter to myself", "Everything in my hands", "Circle of conclusions", "What have you forgotten?"; методи, що допомагають встановити зворотній зв'язок зі студентами "Restaurant" та "Compliments". Дієвими для навчання англійської мови є також методи презентації нового матеріалу: "Brain storm", "Guess what!", "Cluster"; до активних методів самостійного опрацювання матеріалу належать: "Identity cards", "Bee hive", "Traffic light", "Fair", і "Bus stop", також вагоме значення мають активні методи релаксації, це ті, що допомагають зняти напругу і втому в групі для подальшої роботи з матеріалом. В цілому, активне навчання сприяє активізації пізнавальної діяльності і підвищенню мотивації до вивчення предмету.

Інтерактивна модель навчання – спеціальна форма організації пізнавальної діяльності, яка має конкретну, передбачувану мету створення атмосфери доброзичливості, комфортних умов навчання, за яких той, хто навчається відчуває свою успішність та інтелектуальну спроможність. Особливу роль в цьому навчанні відіграють інтерактивні форми і методи, які спираються не тільки на процеси сприйняття, уваги і пам'яті, а, перш за все, на процеси творчого продуктивного мислення, поведінки і спілкування. Науковці одностайні під час порівняння концептуальних засад традиційної та інтерактивної освіти, інтерактивна освіта має більш передбачуваний результат, веде до активізації пізнавальної діяльності, а також вона спрямована на спілкування учасників навчального процесу між собою, а не тільки із викладачем як за активної моделі навчання [2].

Термін "інтерактивний" походить від англійського слова "interact", що означає "взаємодіяти", тобто інтерактивне навчання – це такий вид організації навчального процесу, за якого стає можливим і очікуваним певний результат. Сутність інтерактивного навчання полягає у тому, що тут відбувається постійна, активна взаємодія всіх учасників на засадах взаємного навчання, навчання у співпраці, де і той, хто навчає і той, кого навчають є рівноправними, рівнозначними суб'єктами навчання, розуміють, що вони роблять, аналізують і рефлексують з приводу того, що вони знають, вміють і здійснюють [2].

Інтерактивна діяльність на уроках передбачає організацію і розвиток діалогового спілкування, яке веде до взаєморозуміння і розв'язання спільних завдань. З цією метою на заняттях постійно організується індивідуальна і групова робота, викладач втілює дослідницькі проекти, рольові і ділові ігри, студенти постійно працюють з документами і різними джерелами інформації, широко використовують на практичних заняттях з англійської мови творчі роботи. Роль викладача за такої моделі навчання полягає у спрямуванні діяльності студентів-філологів. Слід відмітити, що основою інтерактивного навчання є вправи та інтерактивні завдання, які виконують студенти. Вони відрізняються від інших вправ і завдань тим, що допомагають студентам не тільки закріпити матеріал, а й вивчити новий на занятті.

Як вже було зазначено, інтерактивне навчання – це навчання створення комфортного діалогу навчання, де кожна особистість відчуває власну успішність та інтелектуальну спроможність, що відповідно робить продуктивним освітній процес і створює передумови досягнення освітньої мети у вивченні англійської мови майбутніми вчителями. Вважаємо, що така модель навчання якнайкраще підходить для формування професійної комунікативної компетентності майбутнього вчителя англійської

мови, оскільки вона заснована на принципах діалогу, виключає домінування будь-кого з учасників навчального процесу, вчить критично осмислювати навчальний матеріал і брати відповідальність за власне навчання і побудову стосунків у групі на основі постійної комунікативної діяльності.

Англомовна комунікативна компетентність – це "властивості особистості, що визначають її здатність до спілкування та використання англійської мови на основі сформованої компетенції". У сучасних дослідженнях термін "іншомовна комунікативна компетенція" тлумачать так: здатність брати до уваги у мовленнєвому спілкуванні контекстуальну доречність і вживаність мовних одиниць для реалізації когнітивної та комунікативної функцій [3: 18]; знання мови, високий рівень практичного володіння як вербальними, так і невербальними її засобами, а також досвід володіння мовою на варіативно-адаптивному рівні залежно від конкретної мовленнєвої ситуації; ступінь задовільного володіння певними нормами спілкування, поведінки як результату навчання, як засвоєння етно і соціально-психологічних еталонів, стандартів, стереотипів поведінки, ступінь володіння технікою спілкування, як мовну систему в дії [4]; знання, уміння та навички, необхідні для розуміння чужих та власних програм мовленнєвої поведінки, адекватних цілям, сферам, ситуаціям спілкування, зміст якої охоплює знання основних понять лінгвістики мови (стилі, типи, способи зв'язку речень у тексті), уміння та навички аналізу тексту та власне комунікативні надбання. Професійна англомовна комунікативна компетентність студента філолога формується в умовах безпосередньої взаємодії, а тому є результатом досвіду спілкування з однокласниками на практичних заняттях з англійської мови. Цей досвід набувається не тільки в процесі безпосередньої взаємодії, а у тому числі з отримання інформації з літератури, театру, кіно, Інтернету, де студент може отримати знання про характер комунікативних ситуацій, особливості міжособистісної взаємодії та шляхи їх вирішення. З'ясовано, що у процесі опанування комунікативною компетентністю людина запозичує з культурного середовища засоби аналізу комунікативних ситуацій у вигляді словесних і візуальних форм [2].

Аналіз багатьох інших визначень іншомовної комунікативної компетенції та ознайомлення з науковою літературою дає змогу стверджувати, що визначення цього поняття слід розглядати як здатність людини розуміти й відтворювати іноземну мову не тільки на рівні лексичних, граматичних, фонологічних і країнознавчих знань та мовленнєвих умінь, а й відповідно до різноманітних цілей та специфіки ситуації спілкування.

Серед методів інтерактивного навчання, які дійсно допомагають викладачу усвідомлено формувати професійну англомовну комунікативну компетентність студентів-філологів слід назвати ті, що сприяють заохоченню в активний процес отримання і обробки нової інформації: різноманітні творчі завдання, проектна діяльність, робота в малих групах, навчальні ігри, рольові ділові та освітні ігри, запрошення спеціалістів, різні екскурсії, соціальні проекти, змагання, вистави, різні розминки, інтерактивні лекції, студент в ролі викладача, робота з наочністю, кожний навчає кожного або "рівний рівному", робота з документами, створення портфоліо, відстоювання власної позиції письмово та під час дебатів, ПОПС – формула, проектна методика, шкала вмінь, мозковий штурм для розв'язання проблеми, "Асоціативний куш", "Ажурна пилка", "Карусель", "Гарні плітки", різні симпозиуми, "Дерево рішень", "Розумна Мапа" та ін.

Викладач, який організовує процес навчання на практичних заняттях з англійської мови за інтерактивною моделлю, має пам'ятати, що заняття повинно мати чітку структуру і логіку. Інтерактивне заняття має конкретні елементи і час, який має бути відведено на кожен з них. Відмінною рисою інтерактивного навчання є наявність таких етапів: мотивація, назва теми і очікуваних результатів, надання необхідної інформації, інтерактивна вправа, рефлексія і підсумки заняття. Метою першого етапу практичного заняття з англійської мови є концентрація уваги студентів і виклик певного інтересу до обговорення теми, на цьому етапі доречно використовувати такі прийоми: "Warm up activities", "Ice breaking", "Microphone", "Brain Storming". Викладач має розрізнати мету прийомів "Warm up activities" та "Ice breaking". Якщо перший використовується для концентрації уваги, вмотивування та налагодження колективної роботи, то другий прийом використовують для впровадження нової теми і зняття напруги в групі. Метою другого етапу інтерактивного заняття з англійської мови є забезпечення розуміння студентами змісту їхньої діяльності, того чого вони мають досягти і чого від них очікує викладач. Це можна зробити такими способами: назвати тему заняття або запитати одного зі студентів це зробити і пояснити про що має йти мова, якщо з'являються нові терміни або незрозумілі слова викладач має зробити на них акцент і звернути увагу студентів на те, чого він від них очікує наприкінці заняття. Варто нагадати студентам, що в кінці заняття буде перевірено яких результатів вони досягли і яким чином будуть оцінюватися їхні досягнення. Для цього можна використовувати метод "ПОПС – формула", за допомогою якого студенти самостійно оцінюють власні досягнення на занятті. "ПОПС-формула" – це яскравий інтерактивний прийом, який спрямовано на рефлексію студентів. Автором цього методу став Девід Макойд-Мейсон з ЮАР, англійською мовою цей метод називається інакше – "PRESS formula", що означає (Position-Reason-Explanation or Example-Summary). Цей інтерактивний прийом має на меті допомогти студентам обґрунтувати і зрозуміти цінність набутих знань на занятті. Викладачу цей прийом

допомагає оцінити якість власного внеску у процес навчання майбутніх вчителів і, відповідно, скорегувати власну методичну діяльність. Звичайно оцінювання можна зробити і за допомогою тестів, самостійних робіт або опитування, але зазначений прийом скорочує час. Сутність його полягає в тому, що студентам пропонується написати на аркуші чотири речення, де відображені чотири елементи формули: П – позиція, О – обґрунтування, П – Приклад, С – Судження. Такий прийом є технологічним, завдяки тому, студентам надаються незакінчені речення, які вони мають доповнити: "Я вважаю, що..." (позиція), друге речення: "Тому що..." (обґрунтування), третє речення: "Я зможу це довести на практиці або на прикладі" – (приклад) і, врешті, четверте речення-судження: "з цього я роблю висновок, що...". На нашу думку, цей прийом доречно використовувати на практичних заняттях англійської мови, коли студенти вивчають складний граматичний матеріал або отримують певну соціокультурну інформацію щодо історичних або культурних подій англомовних країн.

На третьому етапі інтерактивного практичного заняття з англійської мови є надання необхідної інформації студентам, для того щоб вони могли виконати практичні завдання за короткий час. Прийоми, які доречно використовувати на цьому етапі: "міні-лекція", "читання тексту підручника", "ознайомлення з роздавальним матеріалом", вивчення за допомогою технічних засобів навчання, а також використання ІКТ.

Четвертим етапом заняття є власне використання інтерактивної вправи. Метою цього етапу є засвоєння навчального матеріалу, досягнення очікуваних результатів заняття. Основні правила роботи на цьому етапі прості, але їх варто дотримуватися, щоб досягти результату. Викладач має надати чітку інструкцію дій студентам перед виконанням завдання, пояснити послідовність дій і час виконання. Викладач має знати принципи поділу на групи для виконання певного завдання, а також заздалегідь спланувати кількість груп і учасників. Поділ можна організувати за такими прийомами: назвати улюблений фрукт, а потім розрахуватися за назвою двох або трьох фруктів, можна розділитися за зростом або кольором очей та ін. Всі прийоми роблять заняття цікавим і мотивують до спілкування. Після поділу на групи відбувається виконання завдання, викладач не заважає студентам, а лише скеровує процес і слідкує, щоб спілкування відбувалося англійською мовою. Він намагається надати більше можливостей для самостійної роботи та взаємного навчання. Наприкінці обговорення відбувається презентація результатів роботи групи – це можна зробити як у формі монологу, коли виходить по представнику з групи, так і формі дискусії – загального обговорення ситуації. Досвід роботи показує, що проведення дискусії є дуже ефективним для формування комунікативної компетентності студентів-філологів. Коли викладач проводить дискусію у вільній формі, то можуть знадобитися ці корисні поради-інтерактивні прийоми ведення дискусії. Прийом "Голоси" корисний для групи, де є дуже активні студенти, які не дають можливості іншим виказати власну точку зору. На початку дискусії викладач має роздати картки з правом голосу. Коли студент виказав свою позицію, він передає картку викладачу, таким чином, коли картки закінчилися, починають говорити вже ті студенти, які на початку мовчали. Прийом "Картки-сигнали", для дискусії заздалегідь готуються картки різних кольорів: зелена означає згоду, червона – незгоду, картка із знаком оклику – бажання додати до відповіді, картка із знаком питання – учасник хоче поставити запитання. Також можна використати картку запрошення до тиші. Цікавим прийомом є "Мовленнєвий етикет", який вчить студентів використовувати ввічливі зврати на початку власної промови: "As my colleague has just mentioned", "As far as I know", "Let me interrupt you and add some facts to your statement..." [4].

П'ятим етапом заняття є рефлексія або "Feedback", метою цього етапу є узагальнення отриманого досвіду. Роботу з аналізу результатів може бути проведено по-різному: у вигляді письмового звіту, під час обговорення, у вигляді малюнків і схем, з використання смаглів і знаків ставлення до нового досвіду тощо. Заключним етапом стає підведення підсумків заняття. Метою цього етапу звичайно є уточнення змісту зробленого, підбиття підсумків отриманих знань, встановлення зв'язків між тим, що відомо та ще має бути вивчено в майбутньому тощо. Підбиття підсумків можна зробити в три стадії. На першій стадії варто використовувати відкриті запитання: "Що?", "Коли?", виразити емоції і описати досвід, казати про те, що зроблено на занятті; на другій стадії можна запитати студентів про причини: "Яким чином?", "Чому?", "Що було б, якщо? ". На третій стадії слід спроектувати подальшу навчальну діяльність і разом із студентами визначити план дій на наступне заняття. Викладач може використовувати інтерактивні форми в цілому або брати їхні елементи, він також має знати, що для заняття слід обирати одну або дві інтерактивні вправи, щоб досягти результату, а не просто погратися.

Висновки. Досвід практичної роботи зі студентами філологами і спостереження за процесом їхнього навчання свідчать, що у ВНЗ недостатньо уваги приділяється формуванню англомовної професійно-комунікативної компетентності студентів-філологів за допомогою інтерактивних технологій навчання. Відомо, що усі компетенції професійної компетентності майбутнього вчителя англійської мови мають міцний зв'язок із комунікацією, адже неможливо уявити вивчення англійської мови без комунікативної спрямованості. Це вимагає високого рівня сформованості комунікативних умінь студента-філолога, який має розуміти англійську мову і спілкуватися без перешкод. Це означає, що – комунікативна

компетентність є інтегративною сукупністю знань, умінь і навичок майбутнього вчителя англійської мови, що визначає вміння здійснювати конструктивний діалог з урахуванням основних правил нормативності мовлення; продуктивної організації педагогічної взаємодії. Комунікативна компетентність філолога складається із мовної, мовленнєвої, соціокультурної та прагматичної компетенції.

Оскільки метою професійної підготовки вчителя англійської мови є формування високого рівня комунікативної компетентності, а комунікативна особистість майбутнього вчителя англійської мови має бути різнопланово розвинутою зі стійкою наявністю пізнавальних інтересів, ерудованістю, а також досконалим володінням мовними ресурсами, і вагомим словниковим запасом, то тільки інтерактивна модель навчання має ресурси для підготовки висококваліфікованого вчителя англійської мови.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Гез Н. И. Формирование коммуникативной компетенции как объект зарубежных методических исследований / Н. И. Гез // Иностранные языки в школе. 1985. – № 2. – С. 17–24.
2. Чепелева Н. В. Становлення професійної компетентності в системі вузівської підготовки практичних психологів / Н. В. Чепелева // Психолого-педагогічна наука і суспільна ідеологія : матеріали методологічного семінару АПН України, 12 листопада 1998 р. – К. : Гнозис. – 1998. – 605 с.
3. Програма з англійської мови для університетів / інститутів (п'ятирічний курс навчання) : проект / колектив авт. : С. Ю. Ніколаєва, М. І. Соловей (керівники), Ю. В. Головач та ін.; Київ. держ. лінг. ун-т та ін. – 2001. – 246 с.
4. Brown H. D. Principles of Language Learning and Teaching / H. D. Brown. – Prentice Hall. – 1997. – 285 p.
5. Пометун О. І. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання : [наук.-метод. посіб.] / О. І. Пометун, Л. В. Пироженко ; За ред. О. І. Пометун. – К. : А. С. К. , 2005. – 192 с.

REFERENCES TRANSLATED AND TRANSLITERATED

1. Gez N. I. Formirovaniye komunikativnoi kompetentziy kak ob'yekt zarubyeznykh metodicheskikh issledovaniy [Formation of Communicative Competence as an Object of International Methodological Research] / N. I. Gez // Inostrannyye yazyky v shkolye [Foreign Languages at School]. 1985. – № 2. – S. 17–24.
2. Chepelyeva N. V. Stanovlennyya profesiinoy kompetentnosti v sisteme vuzivskoy pidgotovki praktichnykh psikhologiv [Formation of Professional Competence in the System of University Teaching of Psychologists] / N. V. Chepelyeva // Psykhologo-pedagogichna nauka i sypil'na ideologiya : materialy metodologichnogo seminaru APN Ukrainy, 12 lystopada 1998 r. [Psychological and Pedagogical Science and General Ideology : Materials of the Seminar APN of Ukraine, 12 November, 1998]. – K. : Gnosis. – 1998. – 605 s.
3. Programa z angliys'koi movy dlya universitetiv / instytutiv (pyatyrichnyi kurs navchannya) [Curriculum of English for Universities / Institutions (five-year course)] / [kolektyv avt. : S. Y. Nikolayeva, M. I. Solovey, Y. V. Golovach]; Kii v derzh. lingv. un-t ta in. – 2001. – 246 s.
4. Brown H. D. Principles of Language Learning and Teaching / H. D. Brown. – Prentice Hall. – 1997. – 285 p.
5. Pometun O. I. Suchasnyi urok. Interaktyvni tehnologii navchannya [Modern Lesson. Interactive Technologies of Education] : [nauk.- metod. posybnik] / O. I. Pometun, L. V. Pirozhenko; ta red. O. I. Pometun. – K. : A. S. K. , 2005. – 192 s.

Гурова Т. Ю. Формирование профессиональной коммуникативной компетентности будущего учителя английского языка на основе интерактивного обучения.

В статье освещены потенциальные возможности интерактивного обучения для формирования профессиональной коммуникативной компетентности будущего учителя английского языка, автор анализирует преимущества и недостатки различных видов обучения, подчеркивает необходимость использования современных интерактивных технологий для становления профессиональной англоязычной коммуникативной компетентности студента филолога, приводит примеры интерактивных методов и приемов, которые повышают эффективность формирования профессиональной коммуникативной компетентности будущего учителя английского языка.

Ключевые слова: профессиональная коммуникативная компетентность, будущий учитель английского языка, интерактивное обучение, методы и приемы интерактивного обучения.

Gurova T. Yu. The Formation of Professional Communicative Competence of Prospective Teachers of English Based on the Interactive Learning.

The article highlights the potential of interactive learning for the formation of professional communicative competence of prospective teachers of English, the author analyzes the advantages and disadvantages of different types of training, emphasizes the need to use modern interactive technologies for the formation of professional communicative competence of English philology students. The author gives examples of interactive methods and techniques that increase the efficiency of professional communicative competence formation with prospective English teachers. Currently, the system of higher education for teachers is changing according to

economic demands. This tendency influences strongly the changes, which happen in the curriculum. The main target in teaching a professional English teacher is in formation of his professional English speaking communicative competence. The researcher highlights the advantages and disadvantages of three educational models: a traditional (passive) one, an active and interactive that supports a learner-centered approach. The author mentions the main principles of interactive education model. They are principles of individualization, flexibility, choice, context and cooperation. The author explains how to use "Press-formula", "Orchard" different warm ups and how to make a discussion more productive due to interactive methods. According to this research, interactive teaching transforms familiar communications in the dialogue between the parties to the educational process without losing the ultimate goal of training and the main content of the educational process. There one may also find out the stages, which characterize an interactive session and some tips of how to lead such a session to develop English teachers professional competence.

Key words: *professional communicative competence, future English teacher, methods and tips of interactive education, interactive learning technology.*